

ELS VALORS DAVANT L'IMPACTE DE LES NOVES TECNOLOGIES

► PONÈNCIA 1. LA NOVA ERA: ENTRE EL DESCONCERT I L'ESPERANÇA

El paisatge històric s'està transformant de forma accelerada, instal·lats en el limitat i imprecís mirador de la nostra vida quotidiana, contemplem perplexos, desconcertats i sovint inquiets, com la perplexitat envaeix la nostra efimera existència. Observem com el panorama canvia per l'acceleració del coneixement, el progrés de la ciència i l'enorme desenvolupament de les tecnologies, especialment d'aquelles que es relacionen amb la comunicació i la informació. Sentim el vertigen del temps. Detectem que es produeixen molts canvis, però no endevinem exactament en quin sentit. I tampoc no sabem si seran en el bon sentit. Tot va massa de pressa. Potser és la primera vegada que una transformació tan brutal, un trànsit vers un nou paradigma, és percebut pels qui el viuen.

¿S'ha iniciat un nou capítol de la història humana? ¿Estem creuant el llinar d'una gran evolució planetària? Potser. Ningú no sap què passarà demà. Ningú no està segur de quina estructura social acollirà la revolució de les comunicacions i dels altres avenços de la ciència i la tecnologia. Es dibuixen en l'horitzó enormes innovacions científiques i tecnològiques. Però també penegen massa amenaces dels caps dels éssers humans.

Complexitat, caos, desconcert, por i esperança. L'objectiu de la taula sobre *La nova era: entre el desconcert i l'esperança* consistirà a cercar les arrels dels canvis que s'estan produint, els seus impactes sobre la societat, i a explorar els escenaris probables del futur.

► PONÈNCIA 2. DINAMISMES DE CAOS, PERJUDICIS I ASPECTES POSITIVS

L'impacte de les noves tecnologies sobre l'ésser humà ha fet palesa la vulnerabilitat d'allò que creiem immutable: marcs ideològics i normatius, valors comunitaris, relacions socials, la institucionalització de la política o de la religió, etcètera. Els consensos elaborats al llarg dels segles i que servien de referents de transmissió cultural s'estan trencant i no som capaços encara de veure la coherència en els nous que van naixent. Sense referents, la transmissió es fa més difícil. Des dels inicis de l'ésser humà, però, i des del primer gran canvi tecnològic del Neolític, tots els canvis tecnològics impliquen canvis en els referents socials.

Heus ací alguns dels símptomes d'aquesta trencadissa. Quasi de manera uniforme a totes les cultures, les noves tecnologies ens obliguen a viure:

—Sota la consciència de l'acaparadora complexitat del món. Cada cop és més difícil una explicació global i per tant també la recerca d'alternatives globals. La població s'acostuma al petit microcosmos, a l'individualisme.

—Dependents dels nous déus de la velocitat, de la comunicació ubiqa amb el mòbil, de confondre el contacte virtual amb la relació personal, de la possibilitat de «tenir amics» sense conèixer a ningú, de la fragmentació de coneixements i del bricolatge de les relacions.

—Subjectes a la immediatesa, a la cultura de l'efímer, al supermercat dels productes d'un sol ús, a una societat sense memòria, a allò que ara s'anomena *societat líquida*, a la psicologització dels compromisos, etcètera.

És una societat fràgil. Aquesta fragilitat, però, pot ser també una gran oportunitat, per exemple: en la conquesta de la llibertat i la consciència individual de l'ésser humà; en l'increment de grups alternatius i la solidesa dels seus compromisos, no dependents de l'exterior; en la major importància de les relacions personals per sobre de les institucionals, etcètera.

► PONÈNCIA 3. INVARIANTS HUMANES; EL QUE MAI NO ES POT OBLIDAR

S'entén per *invariants* aquelles condicions derivades d'estructures concretes que condicionen l'experiència i l'expressió de qualsevol situació vital.

1. Les invariants corresponen a la infraestructura dels humans: val a dir, l'organisme en el seu conjunt i especialment el cervell-ment. Es tracta d'un substrat «natural» (fruit de l'evolució) però que és adaptable i modificable dins d'unes determinades proporcions. En principi ha de ser respectat per qualsevol proposta o projecte.

2. La recerca de la felicitat en l'àmbit de llibertat i en el marc de relacions i vinculacions enriquidores, satisfactòries i justes és al centre de l'esforç humà.

3. Caracteritza els humans una tendència a anar més enllà de la dialèctica necessitat-societat, per endinsar-se en el camp del desig-satisfacció i la transcendència (apuntar a un «més enllà» de qualsevol fita). Això es manifesta en àmbits diversos com són l'estètica, l'ètica, l'amor, el simbolisme o la transcendència religiosa.

4. Els àmbits des dels quals es concreten les invariants són principalment les conductes bàsiques de la vida (agressivitat, alimentació, sexualitat, ordenació jeràrquica i territorialitat), la capacitat emocional (que sosté la recerca del bé i l'evitació del mal, i possibilita un bon ús de la raó), i les singulars capacitats que ofereix l'ús del raonament.

5. Tota consideració global de les conductes humanes ha de comptar amb les importants dimensions inconscients i conflictives i eventualment patològiques o perverses que resten agotnades a la naturalesa dels humans i n'expliquen la debilitat.

6. Les formes de concreció social d'aquestes invariants acostumen a incloure mites i relats (que expressen en paraules els anhels i valors), ritual i gestos expressius (celebracions, trobades, festes...) i mòduls de regulació social (que estructurin la convivència i prevenen els desgavells de la debilitat).

► PONÈNCIA 4. COM VIURE I COMUNICAR LA FE CRISTIANA EN AQUESTA SITUACIÓ

1. La polifacètica crisi del cristianisme es pot —i probablement caldria— reduir a un mínim comú denominador de caràcter soteriològic. El cristianisme ha dilapidat el seu potencial de significativitat salvífica i ha perdut gran part de la seva credibilitat amb una tradició que dona sentit a l'existència. Això és veritat a Europa, però no és improbable que es vagi generalitzant. En el pòrtic del segle XXI, el cristianisme està tocant el fons d'aquest procés de buidament del poder pastoral de les seves institucions, que s'inicià el segle XIX.

2. En aquestes circumstàncies, la transmissió o comunicació de la fe es troba avui seriosament compromesa a les societats occidentals desenvolupades. Dins l'Església espanyola, són molts els que coincideixen en l'inventari dels seus símptomes, els quals, en tot cas, han estat descrits en tots els estudis sociològics fets des de finals dels anys vuitanta del segle XX. Aquest consens eclesial s'evapora quan toca diagnosticar el que està passant. No hi ha acord en la valoració de l'impacte (perills, riscos i oportunitats) que sobre el cristianisme han produït els moviments culturals de la Il·lustració, del Modernisme i del Postmodernisme.

3. Tot home és «un ésser amb un Misteri que és molt més gran que el cor humà» (Urs von Balthasar). Aquest tipus d'antropologia és el fonament de l'obertura constitutiva universal dels éssers humans a l'experiència de Déu. Déu, que transcendeix infinitament el món, és també el cor i la falda on reposa el món, és en Ell que «vivim, ens movem i existim» (Fets 17,28) tots els éssers humans, bons i dolents, laïcistes i tradicionalistes, creients i ateu. Des del mateix moment que comencem a existir i prèviament a qualsevol exercici de la nostra llibertat, Déu està en nosaltres i nosaltres en Ell. Tot aquest discurs, ¿no deu ser parlar de «colors» en un món de cecs? El nostre temps sembla que imposa el caràcter experiencial de l'acte de fe davant del model tradicional d'argumentació. No obstant això, si assumim el diagnòstic coincident d'historiadors, filòsofs, sociòlegs i psicòlegs, no hi ha dubte que existeix «una certa incapacitat cultural» per a la fe.

4. La proposta de la peculiar via cristiana d'accés al Misteri no s'ha de valorar en funció de l'«èxit» de les respostes que rep. Avui, com en els seus orígens, la temptació agnòstica del cristianisme és molt gran. El cristianisme necessita tornar al seguiment de Jesús de Natzaret, amb la seva forma humana de viure (fets) i d'expressar-se (paraules), per tal d'accedir a la seva condició de sagrament del Déu transcendent: «Qui m'ha vist a mi ha vist el Pare» (Jo. 14,9). Aquest seguiment té necessitat de la memòria eclesial i de l'impuls dels testimonis. L'estructura comunicativa de la fe té necessitat dels efectes de *seducció* i *contagi* que hi ha en les històries dels testimonis de la fe cristiana. La comunitat creient és un suport important per a la fe individual i un lloc on compartir i celebrar la fe.

L'ASSOCIACIÓ CRISTIANISME AL
SEGLE XXI CONVOCA EL VII CONGRÉS

ELS VALORS DAVANT L'IMPACTE DE LES NOVES TECNOLOGIES

19-20 / NOVEMBRE / 2011

PREUS D'INSCRIPCIÓ: 20 €

- Aquesta quantitat és indicativa. Per tant, podeu augmentar-la o reduir-la segons les vostres possibilitats.
- Hi haurà servei de bar durant les estones de descans del matí i de la tarda.
- El servei de restaurant (autoservei) funcionarà dissabte i diumenge.

Import inscripció:

> Vull quedar-me a dinar dissabte (19 €)

> Vull quedar-me a dinar diumenge (19 €)

> Vull fer la reserva del llibre del Congrés (17 €) +

Total €

ALTRES DADES

- ¿És soci de Cristianisme al Segle XXI? Sí / No
- ¿Ha assistit a algun dels congressos anteriors? Sí / No
- ¿Presentarà comunicació? Sí / No
- En cas afirmatiu, el títol de la comunicació serà: _____

i s'emmarcarà en la ponència núm. _____

Envieu-ho a:

Cristianisme al Segle XXI,

Via Augusta, 228,

baixos, 08021 Barcelona.

Tel.: 83 201 37 01.

A fi de facilitar l'organització del Congrés i garantir la reserva dels dinars, us preguem que formalitzeu la vostra inscripció abans del 31 d'octubre.

Dissabte 19 de novembre de 2011

- 09.15** RECOLLIDA DE DOCUMENTACIÓ I ACREDITACIONS
- 09.45** PREGÀRIA
- 10.00** BENVINGUDA I OBERTURA DEL CONGRÉS
Rosa Maria Tarrida i Millet, presidenta de Cristianisme al Segle XXI
- 10.15** PONÈNCIA 1
› LA NOVA ERA: ENTRE EL DESCONCERT I L'ESPERANÇA
• Santiago Ramentol i Massana, professor de comunicació científica de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB
• David Jou i Mirabent, catedràtic de física de la UAB
• Joan Manuel Tresserras, professor de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB
- 11.15** DESCANS
(Hi haurà servei de bar)
- 11.45** LECTURA DEL RESUM DE LES COMUNICACIONS REFERIDES A AQUESTA PONÈNCIA
- 12.00** DIÀLEG OBERT
- 13.45** DESCANS
(Hi haurà servei de bar)
- 14.00** DINAR
(Es podrà dinar al restaurant autoservei del Col·legi)
- 16.00** PONÈNCIA 2
› DINAMISMES DE CAOS, PERJUDICIS I ASPECTES POSITIVS
• Jaume Botey i Vallès, professor d'història de la cultura a la UAB
• Jaume Funes i Artiaga, psicòleg, educador i periodista
- 17.00** DESCANS
(Hi haurà servei de bar)
- 17.15** LECTURA DEL RESUM DE LES COMUNICACIONS REFERIDES A AQUESTA PONÈNCIA
- 17.30** DIÀLEG OBERT
- 19.00** FINAL DE LA JORNADA

Diumenge 20 de novembre de 2011

- 09.45** PREGÀRIA
- 10.00** PONÈNCIA 3
› INVARIANTS HUMANES: EL QUE MAI NO ES POT OBLIDAR
• Ramon Maria Nogués i Carulla, biòleg i professor de la UAB
• Begoña Román Maestre, professora de filosofia de la UB
- 11.00** DESCANS
(Hi haurà servei de bar)
- 11.30** LECTURA DEL RESUM DE LES COMUNICACIONS REFERIDES A AQUESTA PONÈNCIA
- 11.45** DIÀLEG OBERT
- 13.30** DESCANS
(Hi haurà servei de bar)
- 14.00** DINAR
(Es podrà dinar al restaurant autoservei del Col·legi)
- 16.00** AUDICIÓ MUSICAL: LAIA PORTA I PUBLIO DELGADO DUET
- 16.30** PONÈNCIA 4
› COM VIURE I COMUNICAR LA FE CRISTIANA EN AQUESTA SITUACIÓ
• F. Javier Vitoria Cormenzana, professor de la Universitat de Deusto
- 17.45** DESCANS
(Hi haurà servei de bar)
- 18.00** LECTURA DEL RESUM DE LES COMUNICACIONS REFERIDES A AQUESTA PONÈNCIA
- 18.15** DIÀLEG OBERT
- 18.45** COMUNICACIONS I COL·LOQUI
- 19.15** CLOENDA DEL CONGRÉS

MODERADOR DEL CONGRÉS:
Jordi Porta i Ribalta

ORGANITZACIÓ:
Rosa Maria Tarrida, Enric Bota i Jaume Busquets, membres de la Junta de l'Associació Cristianisme al Segle XXI

NOTA: Qui, en acabar el Congrés, desitgi participar a l'Eucaristia dominical, tindrà ocasió de poder-ho fer a la capella de Sant Ignasi, al costat de la sala d'actes, a 2/4 de 8 del vespre.

COMUNICACIONS

- Hi ha la possibilitat de presentar comunicacions al Congrés. El seu contingut s'ha d'adscriure a una de les quatre ponències. Es demanen aportacions concretes que puguin complementar el desplegament teòric dels ponents.
- El termini de lliurament finalitza el **15 d'octubre**.
- Les comunicacions no podran passar de dues pàgines (900 paraules) que s'enviaran: **en paper i CD** a la seu de Cristianisme al Segle XXI (Via Augusta, 228, baixos, 08021 Barcelona), o bé **per correu electrònic** (cristianismexxi@cristianismexxi.cat)
- Durant el congrés, les comunicacions seran resumides per un relator. L'associació Cristianisme al Segle XXI es reserva el dret de publicar les aportacions que es considerin convenients.

LLOC DEL CONGRÉS

Col·legi Sant Ignasi - Sarrià
C. Carrasco i Formiguera, 32 · 08017 Barcelona

COM ANAR-HI

FGC: parada «Sarrià»
Autobusos: 22, 60, 64, 66, 75 i 30
Cotxe: hi ha poques places de pàrquing al recinte

AMB EL SUPORT DE:

BUTLLETA D'INSCRIPCIÓ

segueix al dors ⇨

Cognoms..... Nom

Adreça postal:

CP Població

Telèfon.....Mòbil.....E-mail

FORMA DE PAGAMENT

- Adjunto xec a nom de Cristianisme al Segle XXI.
- Adjunto comprovant de transferència bancària al c/c 3025-0001-12-1433230148 (Caixa d'Enginyers).

La inscripció es considerarà en ferm en rebre el comprovant de l'ingrés, de la transferència o bé el xec.
Per a consultes: cristianismexxi@cristianismexxi.cat.

Envieu-ho a: Cristianisme al Segle XXI, Via Augusta, 228, baixos, 08021 Barcelona.

